

Előfizetési árak:

Egész évre 18.- Ft
Félévre 8.-
Negyedévre 2.00
Egy óra 1.-
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden nap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Főpáncz, a város-házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábon kétféle soronként 5 krajával számítottak.

A költségvetési vita.

— márczius 23.

A költségvetési törvényjavaslat feletti vita váratlanul igen élénk lett és el lehet mondani, hogy eddig is már sok tanulsággal jár. Azon általános tespedés után, mely ennek a parlamentnek lomha, nagy testét az utóbbi időben megzsibbasztotta, már azt kellett vala hinnünk, hogy a parlament lesz ezután az a hely, ahol unatkoznak; a parlament lesz az a testület, mely semmivel sem törődik, ahol sem érzékkel, sem érdeklődéssel nem bírnak az életigények iránt és ahol eszme, gondolat, tervek, czélok a haza üdvé felé, teljesen ismeretlenek lesznek. Sokan a pártpolitikai küzdelmek tulfeszítésének, a kormány-párt és az ellenzéki pártok közötti aránytalanságnak, a személyeskedésekké fajult vitáknak tulajdonították ezt az általános lehangoltságot, elkedvetlenedést. Az ellenzéki pártok az ő összehasonlíthatatlan kisebbségük érzetében nagyobb akezióra nem mertek vállalkozni, a viták élesebb kimenetelét, az ellenzéki támadások fullánkosságát is talán ennek az ellenzéki elkeseredésnek kell tulajdonítani. A nagy eszmei- és gondolatbeli szegénység okainak kutatása tekintetében nem utolsó helyen állott ama vélelem, hogy hiszen minden életigény maholnap ki lesz elégitve és eljutottunk

ahhoz az időponthoz, midőn már nem kell küzdeni semmiért, a parlament dologtalanul, összefont karokkal állhat és csak annak tulajdonítható együttmaradása, — mert a törvény és az alkotmány ezt így rendeli, különben épen-séggel nem volna rá szükség, hogy az 1848-iki törvény értelmében Pesten évenként országgyűléseket tartsanak.

A költségvetési vita felől is azt hitték, hogy az rövid néhány órát vesz igénybe. De a kik erre számítottak, azok csalódtak, bár azt mondhatjuk, hogy ezuttal nem éppen kellemetlenül, mert ez a parlamenti fordulat esetleg gyümölcsöző lehet, jótékony kihatással járhat. Azt szokták mondani a gazdák, hogy a telt magtárokat néha igen jó megforgatni, különben az egész granárium meg fog dohosodni. Ez a kis élénkség is tehát, mely most a képviselőház tárgyalási során észlelhető, mint általános politikai ventilátor igen jó szolgálatot tehet. Különösen kiemeljük a néppárt akezióját, Horánszky Nándor és Tisza István gróf mérközését, Darányi Ignác miniszter nyilatkozatát, mely után valószínűleg a miniszterelnök és a pénzügyminiszterek, valamint más érintett miniszter fog következni a szólásra.

A néppárt már eljutott a politikai ezégváltoztatás kétes dicsőségéhez. Eredeti programjával, az egyházpolitikai törvények re-

viziójával nem menven semmire, sőt ujabban ezt még szóba sem merte hozni, végre feltörte az eddig pecsét alatt őrzött titkos pánczélók ládáját és kivette abból az antiszemita és a népbolondító demagogia jelszavait. A néppárt, miként ezt a tegnapi és tegnapelőtti vita folyamán hivatalosan bejelentették ennek a pártnak oldaláról, ezután mint antiszemita párt tekintendő. A kereszténység állami és társadalmi restaurációja érdekében megindítja a keresztes hadjáratot a szabadelvűség és ennek egyik hordozója, a zsidók ellen.

Még a templomi szószékről sem fogunk ezután mást hallani, mint antiszemitizmust. A keresztény restauráció és antiszemitizmus kérdése megérdemli a cikket, mely e kérdést bővebben kifejti e lapok hasábjain. Mi most itt csak azokat a főbb és általánosabb politikai tüneteket konstatáljuk, melyek ezt a legújabb politikai pártakeziót kísérik. Nem volt és nem lesz papipárt, melynek egyik eleme ne lenne az antiszemitaság.

A néppárt minden erőlködése dacára sem volt képes ezt a jellemvonását eltítkolni. Sokszor ki-tört ez rajta. Most, hogy végleg antiszemita párttá züllött el ez a néppárt, hajlandók vagyunk el-hinni, hogy ezzel a vég kezdete következik reá nézve. Ez valóban csak az utolsó szerepe lehet egy politikai pártnak, mikor a gyűlö-

TÁRCZA.

A temető tájékán.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti tárczája. —
Irtta: **Ujlaki Ábrah.**

A ezegléd-utezai református temető alján három hosszú, keskeny domb terül el. A nép Vinczáknek nevezi ezt a helyet. A földje esupa aranysárga homok, de felül zöld füvel van pántlikázva. Bizony felöltik, hogy a debreczeni lapályon mit keres ez a három jókora domb. Igaz, hogy van még ennél magasabb domb is, a temető elején. Am ezt valószínűleg sok idő előtt talyigával hordták össze annak okáért, hogy a nagytiszteletű prédikátor urak, akik az életben is a kathedrálról szemlélték az ő hiveiket, most is bizonyos magaslatról vigyázhassák őket. A legmagasabb helyen, a csucson, vörös márvány-oszlop alatt nyugszik immár háromszáz évek óta jó Méliusz Péter, az első szuperintendens. Éppen ennyi idő óta hallgatja a nagy harang hatalmas szavát.

Ide zengéskép hallatszik, sok mértföldre pedig, mint égi bugás. Ilyen messziről a szem nem látja a híres két vörös toronyt, de a szívből száll valami remegtetően mélységes, tiszta hang.

A harangok egyre szaporodnak a városban, mivel szaporodnak a hívek is és mindig több toronyra és több harangra van szükség.

A temető előtti dombon különben a vörös márvány-oszlopon kívül még két hatalmas terméskő van. Koporsó alakú mind a kettő. A betüket lemarta az idő vasfoga. Zöld moha borítja a két kőkoporsót. De Méliusz Péter siroszlopa esodálatosan ép. Ez a kő erősebb volt az időknél és dacolt velök. Nem mondhatni, hogy az elmúlt időknél egyetlen jele volna ez a magános oszlop. Hiszen a domb alatt ez a folyton terjeszkedő város lánczolatlan folytatása a régi világnak. A kollégium, ez a várszerű épület-kolosszus, a hatalmas református egyház, érdekes intézményeivel és az egész város népe, amely lassan szivja föl a legújabb idők esz-

méit, a nélkül, hogy a régi világ erényeit levetkezne, vagy sajátosságait végkép elfelejtené, mind annak a vörös márvány-oszlopnak a dicsősége. A reformációt az az ember hozta Debreczenbe, akinek porai az oszlop alatt bizonyára már régen belevegyültek az anyaföld porai közé.

Szereti, nagyon szereti ezt a vörös követ a város népe. A közelben templomot építettek, talán azért, hogy az első superintendens közelebről hallja az ő hiveinek zsolozsmáját.

E domb közelében, a hol a temető kezdődik, néhány öl távolságban, egyvonalban két urasszony fekszik: a főispánné és a polgármesterné. Nem régen még szeretettel rajongta körül őket a debreczeni társaság. Ma csak két őszbe esavárodott ember járul a sirjukhoz. A két férj. A főispán és a polgármester. Különböben egyszerű mind a két sirhalom. A két előkelő protestáns nő az életében sem szerette a czeremóniákat, czifraságokat.

A szeretet az, amely a két sirt díszíti, a mindenképpel való szeretet. Két

letes szenvedély felkeltéséhez, a trágár demagógiához folyamodik, mert már egyébként hatást kelteni nem tud.

A pszichologusok tapasztalása szerint az egykor szellemes emberek és szellemes írók értelmi elzüllottségnek fokmérője az, hogy szeretnek pornografiában dolgozni, trágár meztelenségekkel, alantosszinvonalon álló rossz élecekkel vélik a hatás elérését. Erre ugyan van mindig publikum. De értelmes, izléses ember, azok között alig található. Ugyanez áll az antiszemita demagógiára, melyhez találkozik ugyan mindig hallgató és tette vágyó közönség, de többnyire gyenge kaliberű urak képesek ennek a pártpolitikának keresztülvitelére. A csendőrségnek akad legfeljebb több dolga az antiszemita izgatások miatt, de ebből az antiszemitizmusból országos politika nem lehet, kormányhatalomra pedig sohasem fog jutni. Nagyon találóan hivatkozott ebben a tekintetben Darányi Ignác földművelésügyi miniszter ma Eötvös József báró egy régebbi, mélyértelmű megjegyzésére, hogy igenis a kutakat meg lehet mérgezni, de a tengert soha.

Egyes vidékeken talán elterjeszthető ez az epidemia, de az egész országot meghódítani soha nem fogja. Politikai tekintetben tehát alig számíthat valamire a néppárt ezen akciója, bár arra igenis alkalmas, hogy a kívánatos társadalmi békét alaposan feldulja az országban egyes helyeken.

A szabadelvű rendszer, melynek oly fényes, oly pótolhatatlan hivatása van hazánk és nemzetünk történetében, annyira átment intézményeinkbe, annyira behatolt az ország józan közvéleményének felfogásába, hogy ezt a rendszert

visszafordítani már nem lehet. Ez most azt jelentené, mintha a folyóviznek megparancsolnák, hogy változtassa meg folyása irányát és folyjon a hegynek. A szabadelvűség rendszere mellett sorakozik ma Magyarország egész értelmisége, kivétel nélkül.

Ennek a táborában honol Magyarország intelligenciája és ahol ez van, ott van az ország eleven ereje, mely képes lesz végrehajtani, megoldani azokat a nagy pénzügyi, gazdasági, kulturális és társadalmi feladatokat, melyet Tisza István gróf minapi beszédében oly tüzetesen kifejtett, ki a szabadelvű párt elveit, módszerét és politikai célját oly részletesen és nagy hivatottsággal kifejtette.

R.

— **A reichsrathból.** Thun miniszterelnök nyilatkozatait a Reichsrath jobboldali többsége igen kedvezően fogadta, valószínűleg azért, a miért a balpárt nincs megelégedve, mert kötelező nyilatkozatokat a kormány nem tett sem az alkotmány kérdéseiben, sem a kiegyezésre vagy a nyelvtörvényre vonatkozólag s eljárását is csak szándékképpen jelezte, föntartván magának a szabad kezét minden irányban arra az esetre, hogy ha a Reichsrath ellenzéke nem volna megszelídíthető. A konzervatív cseh főuraknak legáltalmasabb és legbefolyásosabb köre azonban esekély bizalommal viselkedik Thunhoz s oly határozatban állapodott meg, mely teljesen föntartja függetlenségét a kormánytól és szabad elhatározását, ha a kormány nem teljesítené a többség följárat javaslatában foglalt föderalisztikus és klerikális követeléseket. A Ház megalakulása is nehezen megy, mert a német ellenzéki pártok mind, még a bécsi antiszemita is elutasították az alelnökséget s a lengyelek és csehek elhatározták, hogy ők nem jelölnek Abrahamitz és Kramarz helyébe senkit. Az egyik alelnöki állást elfogadták a délszlávok, de a másodikra nézve vagy oláht vagy rutént kell kiszemelni s ezzel meg a lengyelek ninesenek megelégedve. A német

ellenzék különben idáig tartózkodó s csak a szélső nemzeti pártiak kiabálnak és esinálják a botrányt.

Nevezetes az észak-csehországi parasztyűlés határozata, melyet Reichenbergben 3000 gazda fogadott el. Követeléseik: Társadalmi reform nemzeti alapon. Eltiltása a differenciális üzletnek a gabona-tőzsdén. A mezőgazdaság védelme a kereskedelmi szerződéseken. Olesó paraszt-hitel. A parasztbirtokok összevásárlásának eltiltása. Földművelő szövetkezetek meghonosítása. A Magyarországgal való kiegyezés megváltoztatása, mert a mostani állapotnál a perszonális unió sokkal jobb volna.

Országgyűlés.

Budapest, március 22.

— Napirend előtt *Polónyi Géza* képviselő ur kér szót! — jelentette *Szilágyi Dezső* elnök.

— Leleplez?

— Visszaleleplez? — kérdezgette az a néhány szorgalmas honatya, akik meglehetősen gyéren népesítették be a zöld padokat.

— Csak helyreigazitok! — mondta *Polónyi Géza* és *Arányi* tegnapi nyilatkozatára reflektálva, kijelentette, hogy ő szombati beszédében a rekriminált telegram felhozásánál egy szóval se említette *Arányi Miksát*, ő egyszerűen csak *Arányit* említette, már pedig *Arányi Dávidot* is *Arányinak* hívják...

— Nagyon elmés! — vágta közbe valaki.

— Csakugyan! — mondotta egy malicziózus hang — kire is gondolhattunk volna másra, mint — *Arányi Dávidra*?!

— Csak ezt akartam mondani! — fejezte be a szónoklatát *Polónyi* — és én is a Ház itéletére bízom az ügyet.

— *Lepsényi Miklós*! — szól a jegyző és a következő pillanatban a fanatikus páter hangja sivitott végig a termen.

A „kompromittált liberalizmus“ ellen tört ki *Lepsényi* úgy, hogy az elnök haragosan csöngetett rá.

A „választási visszaélések“ sipjába fujt ezután bele a páter.

— A zsolnai végrehajtó a várnai választáskor ott hagyta hivatalát, hogy korteskedjék.

— Nem igaz! — vágja oda haragosan *Rossival*.

őszbeesavardott ember gyakran megjelen ott. Megállnak összefont karral és nézik, nézik hosszan azt a kis darab földet, amely örökre eltakarja a hitvest. Lehet-e kegyeletnél szebben díszíteni sírokat?

Odébb, jó darab földön néhány generáció. Bársony fővegben tiszteletes urak, ellenzós, szűk nadrágban, gombos esizmában, kurucz bajuszban szenátorok, régi divatu krinolinben nemzeti asszonyok, az egykori jó anyák és félrevágott mentében, kócsagtollas fővegben karsu poéták porladoznak az ideáljaikkal, akikkel együtt táncolták át a farsangi bálakat és akiknek a fejét rendszeren nem a poéták, hanem a vaskos ezüvissek kötötték be.

Különben nem épen a legszomorubb hely ez a temető. Akácfa erdők alatt szunyadoznak a halottak. Köröskörül mindenütt fa, bokor, csak a dombokon nines semmi az említett három kőnél. Valamint hogy üres, kopasz a *Vinezák* is. Mindössze egy pózna van a közelében. A póznán egy rud, azon össze gyűrt fekete lobogó

czafatjai esüngenek alá. A diákság, amely idejár furujálni, cziczázni, lapdázni, játszani, még akkor akasztotta oda azt a fekete lobogót, mikor *Kossuth Lajos* meghalt. Azóta nem vették le és azt mondják nem is veszik le egész addig a bizonyos napig, amelyen a prófétálás szerint (a nagytiszteletű urak lelke rajta, ha nem igaz) állítólag föltámadnánk.

A diákság az apraja, a *Meliusz* dombján egyházi dalokat énekel, a *Vinczák*on pedig játszik és hazafias dalokat zeng. Játék közben néha történelmi jelenetek is adódnak elő. Ilyenkor a diáktábor több részre oszlik. Nagy a békesség, ha csak két csapatra oszlik, mert akkor eljátszhatják azt a történelmi jelenetet, mikor *Imre* fegyvertelenül csak egy bottal kezében kereste fel az ellenséges táborban öcsését *Endrét*. A *Vinezák*on gyakran eljátszák a *Hunyady László* tragédiáját is. Mindezek szivreható dolgok. Mikor a játékban odáig haladnak, hogy a bakó fölemeli a fából faragott bárdot, a nap már alábukik, vérpirosra festvén a tájat.

A temetőből lágy ének hagzik fel. A sirásó *Czinczár* uram hat szép növendék leánya énekel. A temetőben a kis fehér ház előtt ül a hat kis leány, egyik a másik vállára hajtja fejét. Gyenge karjával mindenik a másik derekát övezi át. Hátuk mögött a kis ablak alatt a ráncos arcú öreg anyóka öltöget valami ruhadarabot. Szegény, nem is annyira a varrni valóján mint inkább azon a hat leányon forgatja tekintetét. Olyan nagyon szép az, mikor a *Vinezák*on hancuzozó diákok szilaj zsvájába belevegyl a *Czinczár* sirásó hat szép leányának szelid éneke.

Fü, fa, virág még álmodja hosszú álmát a holtakkal együtt. Az ég olyan, mint a lenyugvó gyermek arca. Hunyorgatja az egyik szemét, míg a másikkal tétován néz körül. Az arcának egyik felén hevületes, piros szín, a másik felén gyermekes dacz, míg homlokán már az álmoság borong. És amint az enyhén fujdogáló szélben szertefoszlik a leányok éneke a kopaszfák valamennyi galyja el kezd mozogni bágyadtan, olyan neszeles-

— Egy főszolgabíró — folytatta Lepsényi — megeselekedte azt, hogy odajött a néppárti táborhoz, és fixirozta a választóinkat! . . .

— Csunyan nézett rájuk? — kérdi malicziózusan Bessenyei Ferencz.

— Nagyon esunyan! — sivitja a páter.

— Pedig ugy-e kacsingatni kellett volna rájuk?

— Csak egy tárgyilagos, igazságos választási elnök volt: a lendvai választás elnöke — Izsó. És ez ellen a leghévesebb támadásokat intézte a Magyar Ujság.

— Mit irt róla? — kérdezik balról.

— Azt írta, hogy néppárti! — csattan fel a páter.

— Ez már igazán rettenetes! — sópánkodik valaki gunyosan jobbról.

Multak a negyedórák; multak a félórák is és Lepsényi még mindig nem akart beszünni. Fanatikus dühvel, kapkodva és rendszertelenül támadt összevissza, a miért aztán egyszer jobbról, máskor balról zuzták le a rikácsoló pátert.

— A kormány sajtópörökkel üldözi a néppártot. . .

Zarándyról beszéljen! hömpölygött felé viharosan a közbeszólásoknak forró áradata.

— A szocializmust a zsidók csinálják, ez ellen egyetlen orvosser. . .

— A papi javak felosztása! véli a negyvennyolczas Polczner Jenő.

Juriss Mihály erre roppant dühbe jön. Az öreg papocska nagyot üt öklével a padra, úgy kiabál Polcznerre:

— A magáét ossza, ne a mienket! A magáét!

Végre negyedegy után kijelentette Lepsényi, hogy nem fogadja el a költéséget.

— Jól teszi! — biztatják jobbról.

Még Emmer Kornél szól, személyes kérdésben czáfolva meg Lepsényinek azt az állítását, mintha ő mandátumát a visszaautasított néppárti voksoknak köszönhetné.

Szünet multával a legfanatikusabb néppárti után a legmerevebb néppárti következett. Lepsényi után Asbóth János. Az csupa ideges hánykolódás, ez olyan merev, mintha oda volna ásva a helyére. Csupa Ferencz-József kabát és csupa — monokli az egész ember.

Háromnegyed kettő is mult már, mire Asbóth befejezte a beszédét. Pichler, a ki holnapra maradt, busan esomagolta össze a papírjait.

Holnap választják meg a kvótabizottság tagjait is.

Ujházi és Főriss Pista.

Debreczen, márczius 22.

Ujházi Ede rendkívül szerette az olykorán elhunyt tehetséges színészt Főriss Pistát.

Főriss Pista, ki keresve kereste az alkalmat, hogy minél előbb eljegyezze magát a halállal, apjaként szerette s tisztelte Ujházit. Szegény Pistának sok jó embere volt, szerette mindenki, jó czimbora, vig kedélyű fiu volt. Társaságban soha senki észre nem vette azt a nagy fájdalmat, szomorúságot, mi szívét lelkét mardosta.

Odahaza, a magányban szomorkodott ő csak. Asztala tele volt halálfejekkel, a falon esontvárok, a nagy kaszás sem hiányzott szobájából.

Mindig, mikor egyedül volt a halálról álmodozott. Azonban ha pajtásaival volt, kedélyesebb fiu nem létezett nálánál.

Igy ösmerte meg őt Ujházi Ede is. A nagy művész, ki maga is bohém ember, csakhamar megszerette Főriss Pistát.

Rövid idő alatt a legbensőbb baráti viszony fejlődött ki közöttük, mi sohasem szűnt meg, sőt idővel erősbödött oly annyira, hogy Főriss Pista nem mulasztotta el sohasem, ha a fővárosba ment, Ujházit felkeresni, vagy ha Ujházi vendégszerepelt ment abba a városba, hol tartózkodott, a vasutnál üdvözölni.

Pár évvel ezelőtt Ujházi vendégszereplésre rándult le Nagyváradra. Főriss Pista akkor az ottani társulatnak volt tagja. Főriss Pista nem mulasztotta el ez alkalommal sem Ujházit a vasutnál üdvözölni.

Most azonban ünnepélyes színezetet akart adni a fogadtatásnak s kis örömet szerezni az ő jó barátjának.

Hajnaltól érkezett meg a vonat. Főriss Pista az időt a koresmában huzta ki.

Bor mellett eszelte ki a fogadtatást. A cigánybanda két klarinétosát maga elé hívatta. Tudokra adta, hogy most apja megérkezik s szándéka őket a vasúthoz kivinni.

— Tudjátok meg az én apám nagy ember. Rokona a bíboros püspöknek is. Egy hibája van csak az öregnek, *rettentő süket az Istenadta*. Azért, mikor felszáll a kocsiba, ti mellé ültök, a klarinétot a füléhez tesszitek fujjátok végig az uton, a hogy bírjátok.

A két cigány megértette. Elérkezett az idő, Főriss Pista a cigányokkal megy a vasúthoz, utközben újból figyelmezteti a cigányokat mi a teendőjük.

Ujházi megérkezik, üdvözlök egymást, helyet foglalnak a kecsiban.

Ujházi középre, két oldalt a cigányok, Főriss Pista a bakon, szembe Ujházival.

Megindul a kocsi, a cigányok fujják tele tüdővel Ujházi fülébe.

A művész nem tudta, mit akarnak vele. Sehogysem tetszett ez a zene neki. Ódalgatja a cigányokat, de hasztalan, azok nem tági-tanak.

Fujják tovább kegyetlenül az éj osendjében.

A püspöki rezidencia elé érnek, Főriss Pista megrugta a cigányokat. Azok abba hagyják a nótázást, Ujházi boldogan lélezkzik, vége a kinzó muzsikának.

Most jött csak a meglepetés.

A cigányok odahajlanak Ujházihoz s azt kiáltják a fülébe:

— *Már akár siket a Nagyságos ur, akár nem, elfujjuk az új nagyváradai nótát.* S mindjárt rá is kezdenek egy rettentő sikító nótába. Természetes ismét fülei mellett voltak a klarinétok.

Ujházi most már átértette az egész dolgot. Főriss bebeszélte a cigányoknak, hogy ő süket, azok elhitték s majd megrepsztették dobhártyáját.

Ujházi nem bírta tovább hallgatni. hatalmas lökéssel ledobta a cigányokat a lépésben haladó kocsiról. Főriss Pista nyugodtan ült a bakon mindvégig s csak akkor nevetett ő is, mikor Ujházi rájött csinjére.

A nagy művész ma is szeretettel emlékezik Főriss Pistára s sohasem felejt el elmesélni ösméreseinek azt a „kellemes” fogadtatást, mit a megboldogult Főriss Pista az öltözöletére Nagyváradon rendezett.

Oroszlán.

sel, mint mikor az álmos dajka erőtlen kézzel mozgatja az aludni vágyó friss arczu gyermek bölesőjét. Elkésett napsugár omlik a Czinczár leányok arczára, libbenve harántosan, mint valami rózsaszínű pántlika. A korhadt fejfák és a régi sirkövek közt ez az üde hat leányarez, az ártatlanság fehér hamvában az élet vágyának piros színe, olyan mint a borús éjszakának fölkelő hat csillaga. És amint epedve kél ajkukról a dal, a Vinczákra éljenzaj hangzik föl. Egyik a kurucz, másik a labancz csapat. Az erősebbek a vállukra ragadnak egy kis vézna diákot, a ki elmondja, hogy ki volt az a II. Rákóczy Ferencz. Keskeny mellü és mégis olyan meglepő erősen eseng a hangja.

— Ki volt az a Rákóczy Ferencz? Megmondom nektek néhány szóban. — Fiuk, ilyen még magyar anya nem szült!

Lelkesedés, de egyszersmind némi keserűség is volt a hangjában. — A fiuk néma megdöbbenéssel tekintettek rá. — A domb alatt az ákácok üres ágai helyeslően bólintgattak.

— E hazában — ugymond — sokan vannak a föld alatt és sokan vannak a föld felett. De II. Rákóczy Ferencz csak egy volt. — És nem adatott többé vissza ennek a földnek, amely azóta árva, amely visszaköveteli.

— Hozzuk haza! — kurjongat közbe egy kis zsebkidásu Thaly.

A szónokot természetesen megéljenezték. — Most már mindenki tudta, ki volt az a Rákóczy, ennél fogva senki sem akar labancz lenni és a játékot nem folytathatják.

Egy basszus hang harsogott végig a dombon:

— Magyarok! Én édes vérem! Mivel hogy az idő előre haladt, inditványozom (és hangja a megindulástól remegett); hogy a kinek netalán némi nemü elemőzsiája volna, hozakodjék vele elő barátságosan és kínálja meg azokat, a kiknek nincs semmijök.

— Általános helyeslés hangzott minden oldalról. — Csak az elemőzsiatulaj-

donosok hallgattak. — Mindazonáltal karikába verődtek coetus szerint és hozzáláttak az évéshez, de előbb egy öregebb diák, alighanem praepa, így fohászzkodott:

— Áldd meg Atyánk a mi elede-lünköt. Ámen.

Mire egy másik, a ki már egy darab avas szalonnát tartott a kezében, halkabban mondta:

— Hozzánk illőbb eledelekkel áldj meg bennünket, óh Atyánk.

Ettek ittak, majd nagyokat daloltak a jó fiuk. — Akinél valami hangszer féle volt, rázendített egy nótára és hangosabb kedv járta be a Vinczákot. Majd kart karba öltve távoztak végig a temetőn. A sok láb alatt nagyot dobbant az anyaföld és némi por szállt föl reájuk. A hold ezüstös fénye világított az utjokon. A por nyomon követte őket. Ebben a porban a meghalt hősök ölelgették az unokáikat.

SZÍNHÁZ.

* **Váljunk el.** Sardou híres vigjátéka szórakoztatta tegnap este a közönséget. Csupa finom szellemesség ez a darab, a mellett van benne annyi mulattató helyzet, hogy ki nem fogyunk a kaczagásból. Az előadás dicséretére válik a szereplőknek. Első sorban *Halmi Margitot* említjük fel, aki az idényben egyik legnagyobb diadalát aratta Cyprienben.

A nemesak társadalmilag, de szívében és lelkében is előkelő francia fiatalasszonyt, akit fiatalsága miatt még sokben tévedésekre ragad a társadalmi filozófiája, de minden tévedésében is olyan szeretetreméltó, olyan igazán asszony, hogy teljesen megérteti az emberrel miért küzd érte Des Prunelles ur. Melyik jelenetben tetszett legjobban? Mindenikben. *Halmi Margit* a szerep minden részletét öntudatos finomsággal dolgozza ki és a szerző intenciója szerint ábrázolta Cypriennet. Játékával igazán élvezetes estét szerzett. Kár hogy az idény végén csak rendkívüli dolgok kecségetik színházba a közönséget. Tegnap este pedig egyedül *Halmi Margit* Cyprienneje is megérdemelte volna a telt házat. — A fiatal művésznő ezzel az alakításával bármely színpadon, a budapestieken is, nagy sikert érne el. Különösen elemében volt még *Vidór Dezső* (Des Prunelles) Elegáns megjelenése, könnyed, dicséret, de minden ízében férfias modora és a szerepéhez illő tónus csak biztosították a sikert. Ő is egészet adott tegnapi alakításában. Látszik, hogy otthonos volt szerepének minden részében esak is így állíthatta élénk Des Prunellest, aki voltaképpen nem egyéb egy modern Petrucció. — Des Prunelles ur nem kevésbé furfangos, mint Sakespeare Petrucciója, de természetesen modernebb eszközökkel szelidíti magához a daczos asszony hajlandóságát. *Tanay Frigyes*, a vigjáték harmadik fontos alakját a szeleverdi Adhémárt személyesítette. Eltalálta azt a külső formát, amelyben Adhémár ur mozog Cyprienne körül, mert elegáns piperkőcz volt. Az asszony körül legyeskedő, de teljesen kiforratlan Adhemárja pompás kontrastja volt a furfangos derütségében is komoly Des Prunellesnek. *Fenyéry* (Uavignac) szintén elismerést érdemel, mert a kisebb szerepeket épen olyan figyelemre méltatja, mint a nagyobbakat. Ugyancsak ezt mondhatjuk el *Kiss Irén*ről is. Kisebb szerepekben jók voltak: *Makrayné* és *Szentes J.* A rendezés is helyes volt, de a diszitinéyek és a szalonok szegénysége sokat elveszen az illuzióból. Sardou darabja és a debreczeni közönség megérdemelnék, hogy a szalondarabokat különben állítsák ki. Kár az igazgatóságnak úgy garaszkodni a darabok kiállításával.

(U.)

* **Varázsgyűrű.** A folyó idény még hátralevő napjai erős munkát igényelnek a társulat minden tagjától. Az idény vége felé a közönség érdeklődésének fokozására és fentartására jobbadán ujdonsággal és vendéjjátékkal kell a műsort élénkíteni s csak koronként, más darabokból próbálgatás végett lehet egy-egy lejátszott darabot a repertoírba helyezni. A színészek naponként 8—2-ig tartanak próbákat, a

rendezőkkal versenyt dolgozva egy-egy előadás sikere érdekében. Most Planquette gyönyörű zenéjű operette-ujdonsága. A *varázsgyűrű* foglalkoztatja a személyeztetet Ennek a népszínházban kassza-darabbá vált ujdonságnak finom librettóját sok melodikus dallam és ügyes hangszerezéssel megkomponált énekszám teszi különösen élvezetessé. Jó szerepekhez jutnak a darabban. *F. Kállay Lujza* (René), *Serfőzy Zseni* (Michelette), *Locsarekné* (Leokadine), *Karacs* (De la Garde gróf), *Rubos* (Nicolas), *Békési Gyula* (ezredes), *Szathmáry* (XV. Lajos király), *Szentes* (marquis). — A beteg *Sziklay* szerepét *Vidór* vette át, a ki különben a darab rendezésében buzgólkodik hivatásos igyekezettel.

Törvényszék.

* **A Benke panama.** Élénk emlékeztében van még bizonyára a debreczenieknek az eset, hogy a bécsi biztosító társaság magyarországi fiók igazgatósága s a „bécsi élet és járadék biztosító intézet magyarországi fiók igazgatósága“ képviselőjében *Darvai Fülöp* dr. ügyvéd 1894. évi július 27-én több rendbeli sikkasztás és csalás büntette miatt bűnvádi följelentést nyújtott be a debreczeni kir. ügyészséghez *Benke* István titkár, a biztosító társaság debreczeni főügynökségének akkori vezetője ellen. A debreczeni királyi ügyészség vádindítványa alapján most hozta meg az azóta vizsgálati folyamatban lévő ügyben a vádhatározatot. A 85 féléves lapra terjedő végzésben *Benke* István tizenhárom rendbeli sikkasztás büntette, 15 rendbeli magánokirat hamisítás büntette, nyolcz rendbeli csalás büntette, 1 rendbeli hűtlen kezelés büntette, 5 rendbeli csalás vétsége, 1 rendbeli magán okirathamisítás vétsége miatt helyeztetik vád alá. Volt hivataltársai közül *Bónis* Sándor 2 ügyben, *Bay* István 1 ügyben vádolhatnak. A tárgyalás napját a végzés jogerőre emelkedése után fogják kitűzni.

* **Bűnügyi végfolyamatok.** A debreczeni törvényszék büntető tanácsa előtt e hét folyamán a következő bűnügyekben fognak ítélni:

Szerdán.

Balogh Tihamér és Bodnár Géza ellen párvidal,

Stolb Fülöp és társai ellen hivatali hatalommali visszaélés miatt;

Gyuró Bálint ellen zsarolás vétsége miatt;

Papp Gábor ellen tüzvész okozásért.

Csütörtökön.

Gál Bertalan ellen lopás büntetéseért; Császi Gábor ellen gondatlanságból okozott súlyos testisértés vétségeért;

Orosz János ellen gondatlanságból okozott emberölés vétségeért;

Kállay István ellen súlyos testisértés büntette miatt.

Ugyanaznap másod- és harmadfoku ítélethirdetések is lesznek.

* **Párbaj-tárgyalás.** A *Gallovich* Jenő-féle monstre párbajtárgyalás ma újból felszínre került a debreczeni törvényszék előtt. Két vádlott volt, *Bodnár Géza* és *Balogh Tihamér*. Bodnár Gallovichal párbajozott, Balogh pedig Gallovich-Schlahtta-féle ügyben segédkezett s mint segédet vád alá helyezték. *Bodnár* Gézát a törvényszék nyolcz napi államfogházra ítélte, *Balogh* Tihamért felmentette, még

pedig azon indoknál fogva, hogy Balogh a párbaj történte alkalmával mint tart. huszárhadnagy szolgált s ő felsőbb parancsra nem tette s nem is tehette meg a békéltetési kísérleteket.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Ettön“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az írtató, kiadó-hivatal s az irattárfelvételek felvilágosításokatad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Népkönyvtár az árok-utezai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

Famunkatartás. A kézügyesítő egyesület főreáliskola műhelyében d. u. 2—4 óráig Kedden előző csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvizetőkénél Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Zóna-mészárszék helyisége Csapó-uteza Slezák-féle ház, a gyógyszerár mellett, továbbá a kenyéripiacon a Szikszai-féle házban. Beiratkozhatni a székhelyiségekben, továbbá a D. E. és R. U. szerkesztőségeiben és Thót Lászlónál Csapó-utca 319. A jelentkezés legezélszerűbben levelezőlap útján történhetik.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

A debreczeni kir. járáshíroság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

DEBRECZENI ELLENŐR.

1898. április 1-ével új előfizetést nyitunk lapunkra.

Előfizetési ára:

Április hóra	1 frt — kr.
„ 1-től május 31-ig	1 „ 67 „
„ „ június 30-ig	2 „ 50 „
„ „ decz. 31-ig	7 „ 50 „

Kérjük azon t. cz. előfizetőinket, kiknek előfizetése márcz. hó végével lejár, hogy azt minél előbb megújítani sziveskedjenek, lakásváltoztatás esetében pedig ugy helybeli, mint vidéki előfizetőinket kérjük, hogy előbbi címüket velük közöljék sziveskedjenek, nehogy a lap küldése fönnakadást szenvedjen.

— A tankerületi főigazgató a főiskolában. Az ev. ref. főiskola gimnáziumában *Géressy* Kálmán tankerületi főigazgató e hó 16-tól folyó hó 22-ig gyakorolta az állami felügyeletet, amely után értekezletet tartott, Az értekezleten kifejezte megelégedését a tanári kar működése és a tanulók előmenetele fölött. Tegnap este a tankerületi főigazgató tiszteletére az Arany Bikában, a fehér abrosznál találkoztak a tanárok.

— **A jubileumi érmek.** A következő sorok közlésére kértünk föl: Ó Felsőge 50 éves jubileuma alkalmára készitendő érmek igénylői felhivatnak, hogy ebbeli jogosultságukat a végelboesátó okmányokkal együtt f. év márczius 27-ig vasárnap annyival inkább jelentsék be (Hungária palota II. emelet 16. ajtó Vetéssy fogalmazónál) mert később jelentkezők igénye figyelembe vehető nem leend. Debreczen, 1898. márczius 23. A városi tanács katonai és illetőségi ügyosztálya Oláh Károly tanácsnok.

— **Párisi világkiállítás érdekében** Lukács Béla, v. b. t. t., az 1900. évi párisi nemzetközi kiállítás m. kir. kormánybiztosa Fittler Kamill, aki a kormánybiztosság műszaki és igazgatója, a ki a budapesti iparművészeti iskola igazgatója, a mérnök és építész egyesület titkáranak kíséretében ma reggel Párisba utazott, hogy a magyar osztály számára kijelölt területnek minél kedvezőbb helyen való megválasztását biztosítsa.

— **Az ügyvédi kamara köréből.** A debreczeni ügyvédi kamara dr. Wigner Géza m. t. r. ügyvédet, távozása következtében, a névjegyzékből kitörölte.

— **Nagyvárad élet.** A nagyvárad Szigligeti társaság vasárnap irodalmi ülést tartott. Előkelő írók ültek a felolvasó asztalhoz, a kiknek mindegyike komoly, értékes irodalmi művel ismertette meg a közönséget. Azonban különösen érdekesek azok az elnöki megnyitók, melyek egy aktuális irodalmi témát tárgyalnak. Az ilyen fejtegetésekre nagy szükség van manapság, midőn a hírlapirodalom efemer munkái majdnem teljesen igénybe veszik a közönséget. Az irodalmi műveknek esztétikai szempontból való méltatásával minálunk alig foglalkoznak, a mi különben nem is esoda. mert nincsenek esztétikusaink. Rádl Odón elnök a megnyitó beszédében azon mozgalmakról szólt, a melyek a filozófia terén és ennek révén az irodalomban is jelentkeznek. Beszédében mindig az általános művészi elveket tartotta szem előtt és a költészet tárgyának az eszményt tekintette. Erthehető tehát, hogy a rideg pozitivizmus ellen dörgött a vasárnap tartott megnyitójában. A jogakadémia dísztermében megjelent közönség érdeklődése azonban különösen **Beksics Gusztávné** felé fordult. Nagy várákossal néztek felolvasása elé, de ő ezt is felülmutta. A többi felolvasó: **Sulyok István** ev. ref. lelkész, dr. **Várady Zsigmond** és **Náményi Lajos** voltak.

— **Kérelem a közönséghez.** A következő sorok közlésére kértünk föl: Alulírott bizottság az építő iparral foglalkozó közműves-, ácsmester urakat, a tek. építész és építő vállalkozó urakat, pénzintézeteket, általában az iparos tanoncok oktatása iránt érdeklődőket tisztelettel keresi meg s kéri fel, hogy Debreczen szab. kir. város azon építő iparos tanonczainak, kik a szakirányu téli tanfolyamon jó magaviselet, rendes iskolába járás és szorgalom mellett jó tanulási eredményt tanúsítottak, anyagi megjutalmazására a nemes város által költségvetésileg előirányzott összeghez kegyes adományokkal járuljanak. Adományait folyó évi márczius hó 26-ig **Dóczy Gedeon** iparos tanoncziskola igazgatóhoz méltóztassanak küldeni. Debreczen, 1898. márczius hó. Az iparos tanoncziskola felügyelő bizottsága.

— **Szocialista munkás képző egyesület.** A debreczeni rendőrfőkapitányság felterjesztést tett a belügyminiszterhez, hogy a debreczeni általános munkás képző egyesület, mivel az nem az alapszabályokban előírt célokat végzi, hanem a szocializmust terjeszti, szüntesse be.

— **A p. ladányi rablógyilkos.** A püspök-ladányi rablógyilkos **Daróczy János** egy hete már, hogy a debreczeni ügyészség fogházában ül s várja szörnyű tettének törvényes következményeit. A fiatal rablógyilkos most már szánja bánja tettét. Lohorgasztott fővel ül ezellájában, de gyakran könnyes szemekkel jár fel-alá nagy izgatottan. A szörnyű bűn annyira mardossa lelkiismeretét, hogy megtört. Azt állítja, hogy a pénzvágy ragadta el oly leküzdhetetlenül, hogy mindenáron gyilkolni kellett. Lohrbeeréket szemelte ki s feltette magában, hogy odamegy rabolni **s ahány embert talál, mind megöli.** A gyilkost különben nem sujthatják a törvény teljes szigorával. A bűncselekmény elkövetésekor még nem volt husz éves. Holnap, e hó 24-én tölti be **Daróczy** 20-ik születésévét. A vizsgálóbíró, miután a vádlott teljes beösmérésben van, a vizsgálatot mihamarabb befejezi s rövidesen végtárgyalásra kerül a sor.

— **Nyilvános nyugtató.** A szakirányu téli tanfolyamra járó ács és kőmives iparostanoncok jutalmazására kegyes adományokkal járultak: **Serly Ede** ur, az iparoskör elnöke 12 frt 28 krral, mely összeg az ezen kör által kezelt „első építő társulat alapítvány” kamatjának az építő iparostanoncok jutalmazására rendelt egynegyedrésze. **Bisothka Gábor** ur, társulati elnök az első ács iparosok részéről 5 frttal. Fogadják az adományokért a jutalmazandók s az iparos tanoncziskola felügyelő bizottságának szives köszönetét. — **Dóczy Gedeon** ipar. tanonczisk. igazgató.

— **Nyomor.** Kis-Kassán lakik egy hetvenöt éves, süket agg: **Bakó István**, az egykor virágzó olajútó ezég utolsó alakja, aki ósdi szerszámai között aggságtól sujtva tehetetlenül ül, kétségbeesetten várva az emberbarátok vigasztalását, vagy a megváltó halált. Ennek az embernek a nyomorusága csak egy részlet a most már divatját mult, egykor virágzott régi ipar pusztulásának történetéből. Az olajt ma a gyárak szolgáltatják ennél fogva az olajútók osztálya elpusztult. Csak egy ember maradt még közülök: az agg **Bakó István**. Elhagyatottságában az emberbarátoktól remél segédelmet. A jó öreg ember, az utolsó mohikán azok közül, akik régen az olajútóból éltek, Kis-Kassán a 22. számú házban lakik.

— **Elveszett arany karék.** A színháztól a kir. tábláig terjedő uton elveszett egy vastag fonott arany karék, lóhere esüngővel. A megtaláló illő jutalomban részesül, ha szerkesztő ségünkbe beszolgáltatja.

— **Házasság és lopás az Ispotályban.** Az Ispotályban vakmerő betörő tolvajok garázdálkodtak az éjszaka. A leányiskolát szemelték ki, ahonnan dus prédát is vittek el. Pedig az iskola kőpalánkjá felül hegyes szögekkel van befutva. A tolvajok kiásták a palánk alját és a tyukól kettős zárát lefeszítve tizenkét kotlós tyukot és négy libát vittek el. Ez a lopási eset megdöbbentően bizonyítja, hogy a tolvajok annyira fölbátorodtak az utóbbi időben, hogy a veszélyesebb kísérletektől sem riadnak vissza.

— **Segítség a megyebeli munkásoknak.** **Rásó Gyula** kir. tanácsos alispán nagyon lelken viseli a megyebeli munkások ügyét. Mindenféle módon segíti őket csak hogy ne engedjék magukat elámitani a lelketlen izgatóktól. Ujabbán felhatalmazta az államépítészeti hivatalt, hogy készítessen

a megyében utakat s a munkások fizetésére 4300 frtot utalt ki, a munkálatoknál csakis megyebeli munkások vehetnek részt s ez által április, május hónapban, míg a föld munkálatok szezonja bekövetkezik rendes keresethez jutnak, Nádudvar község ugyancsak uti építésre 3000 frtot utalt ki haszon-czélból, mintahogy azt az alispán tette s ott a munkálatok már két hét óta folynak.

— **Felülfizetések nyugtázása.** A földesi önkéntes tűzoltóegyesület saját pénztára javára rendezett táncmulatság alkalmával felülfizettek: **Pap Elek** 10 frt, **Szöllőssy Imre** 4 frt, **Flaskay Kálmán** 3 frt, **Berger Dávid**, özv. **Ványi Sándorné**, **Pap Sándor**, id. **Csapó István**, özv. **Zloczky Mihályné**, **Karácson Zsigmond** 2—2 frt, **Vizner Lenke**, **Englender Sándor**, **Svalczér Nándor**, dr. **Dombi József**, **Kállay László**, **Ludán Géza**, **Sipos Zsigmond**, **Csicsó Lajos**, **Ványi Lajos**, **Fráter Olga** 1—1 frt, **Harsányi Lajos**, **Szabó István**, **Brüll Ede**, **Gerhoffer N.**, **Lengyel Mihály**, **Bartha Lajosné**, **Kiss József** 50—50 kr. Felülfizetés összege 42 frt 50 kr. Földes, 1898. márcz. 23. **Szöllőssy Imre** önk. tűzoltó testületi elnök.

— **A tolvaj.** Egy szép, özvegy, fiatal menyecske állott ma a rendőség előtt, mint panaszos. A vádlott esinos, félénk fiatal ember. Lesüti szemét, amint a kapitány kérdéseire felel:

— Igaz, — kérdi a kapitány — hogy napestig ő nagysága ablakai előtt szokott leleskedni?

— Igaz, — hangzik a töredelmes vallomás.

— Igaz, hogy ön tegnap délelőtt ő nagysága szobájába lopódzott s midőn a eselések észrevették es zajt ütöttek, elmenekült?

— Éz is igaz, — mondja a félénk fiatal ember.

— És mi czélból leleskedett az ablakok alatt és mi czélból hatolt a lakásba?

— Lopási czélból...

A rendőrkapitány elkomorodik, a szép fiatal özvegy elsápad.

— És lopott? kérdi a kapitány rövid szünet után.

— Első sorban időt loptam, mert ő nagysága nem jelent meg az ablakban; második esetben pedig esókot akartam lopni, de elzavartak.

— Lári-fári, mondja a bírós aztán a panaszoshoz fordul:

— Fenttartja-e vádját, mely szerint ez a fiatal ember lopni akart?

A fiatal asszony elpirul és zavartan feleli:

— Majd ha-tetten érem!

— **Felhívás Debreczen város gazdaközönségéhez!** A magyar gazda mindennap nehezebb napra virrad! A folyton szaporodó közterhekkel, naponként nehezebbé váló megélhetési viszonyokkal, a legujabbán ijesztő mértékben fellépő szocialistikus törekvésekkel szemben nem boldogulhat másképp a magyar gazda, csak úgy, ha összetart, tömörül s ha érdekeit nemesak hangoztatni tudja, de azokat képes keresztül is vinni. A gazda érdekeinek leghivatottabb őrei és szószólói a gazdasági egyesületek. A debreczeni gazdasági egyesület is mindenkor azon törekedett, hogy a debreczeni gazdák érdekeit előbbre vihesse. — Eddig is megtett minden lehetőt, hogy bebizonyíthassa, mennyire szíven viseli a debreczeni gazdák érdekeit. Hogy pedig a gazdák érdekét felfelé is érvényre jutattassa, belépett a Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségébe. — Ezzel tagja lett azon hatalmas testületnek, mely az egész ország gazdaközönségének tömörüléséből keletkezett. De hogy az eddigieknél na-

gyobb és hathatósabb működést fejthessen ki a gazdasági egyesület, azt csak úgy érheti el, ha Debreczen város gazdaközönsege nagyobb érdeklődést fog tanusítani az egyesület iránt, mint eddig. *Debreczen városában van közel 4000 gazdálkodó! És ez a hatalmas testület nem tudott eddig magának érvényt szerezni. Nem pedig azért, mert nem tartott össze.* A debreczeni gazdasági egyesület az egyedül hivatott arra, hogy Debreczen város szószólója legyen. — De csak akkor lehet hathatós a gazdasági egyesület felszólalása, ha tekintélyes számú tagjai támogatják törekvésében. Lépjenek be Debreczen város gazdálkodói a Debreczen városi gazdasági egyesületbe. — Tömörüljenek egy zászló alá s ha ezt megteszik, sokkal könnyebben fogják keresztül vinni érdekeiket, mintha szétszórtan, egyenként akarják azt elérni. *Tömörüljünk, hogy jogainkat megvédehessük!* Debreczen, 1898. márczius hó. A gazdasági egyesület elnöksége.

— **Temetés.** Tegnap délután helyezték örök nyugalomra özvegy Dragota Ignáczné urnót. A pusztai macsi Dragota kastélyban volt felállítva a díszes ravatal, amelynek talapatát egészen ellepték a szebbnél-szebb koszorúk. A végtisztesség tételre több mint negyven kocsin mentek ki Debreczenből a rokonok és a család tisztelői. Ott volt a városi tanács is testületileg Komlóssy Arthur főjegyző vezetése mellett. A gyászteremtést dr. Wolafka Nándor v. püspök plébános végezte. A kastélyból gyalog kísérte a község a koporsót utolsó útján a Felső-Józsa alatt egy magas dombon emelkedő kápolnáig, amelynek családi sírboltjába eresztették le a Libera elnéklése mellett.

— **Katonaló árverezés.** Ápril 5-én reggel 9 órakor a Komáromi-féle ház előtt 4 darab kiseleztezt katonaló lesz elárverve. A legtöbbet ígérő a megvásárolt lovat a hely színén azonnal átveheti.

— **Vizsgák az iparos iskolában.** Az iparos tanoncok szakirányu téli tanfolyamán a záró vizsgák a következő rendben tartatnak: Márczius hó 27-én a rajziskola vizsgálatát a Baresay háznál: d. e. 9—11 a III. oszt. G., az I. oszt. H csoportja: d. u. 3—5-ig a III. oszt. I. csoportja: a főiskolában: d. e. 9—11-ig a II. oszt. G csoportja, a Pacsirta-utcán: d. e. 9—11-ig a III. oszt. H., a II. oszt. H. az I. oszt. G csoportja; Márczius hó 29-én vizsgálat a közhasznú elméleti ismeretekből: a Pacsirta-utcán: d. u. 6—8-ig a III. oszt. E., a II. oszt. E., az I. oszt. G és H csoportja A vizsgák nyilvánosok.

— **Halott, a kiről nem akarnak tudni.** Mint a késő éjeli órákban értesülünk, egy tanyai nő behozta öreg anyját két nappal ezelőtt az orvoshoz, de a szegény öreg az orvos kapujában meghalt. A holttestet ezután elvitték a r. kath. temető kápolnájába s az asszony, azzal a kijelentéssel, hogy intézkedni óhajt a temetés felől, eltávozott, de azóta nyoma veszett. A halott temetetlenül várja hozzátartozóit, kiket a rendőrség is keres, hogy a végtisztességtételre előállítsa őket. Megjegyezzük, hogy a hirt csak fentartással közöljük.

— **Leszkay Andriška halála.** Osztatlan, mély részvétet keltett az a súlyos csapás, mely Leszkay András szinigazgatót érte. Egyetlen fiaeskája halt meg vasárnapra virradóra rövid, de nagy szenvedés után. Pár nap előtt Andriška még kedves komolysággal sétált édes anyja mellett — és ma már ott nyugszik a hideg földben, hová szülei nagy szeretete csak az emlékezés révén jut el. A gyermekek réme: a vörheny ölte meg három nap alatt. Csütörtökön esett lázba és pénteken már vesebajjal és diftériával komplikálódott a veszedelmes betegség. A szülők nagy rémületére másik gyermekük, a kis Irénke is megkapta az Andriška baját. A mit emberi tudomány és szeretet megtehet az orvosok és a szülők elkövették, de már szombaton eszméletlenül feküdt a piezi gyermek. Nagyon szenvedett. Eszméletlen

kívül is a jól nevelt vallásos, gyermek volt. Kis kacsóit összetéve imádkozott a jó istenhez, segítse meg. Könnyezve hallgatták a szülők és a nagyanyja, a ki lejött Budapestről, hogy a nehéz órákban leánya mellett lehessen. Az utolsó órákban az orvosok serummal oltották be a kis betegot, de már csak a szenvedéseit könnyíthették meg, életére az ég tartott számot. Vasárnap egyébről sem beszéltek, mint a Leszkay Andriška haláláról. A kis fiút mindenki ismerte, a ki méltán volt szülei szemefénye. Egészséges, erős és ritka okos gyermek volt, a ki ha megél, talán a technikai tudományoknak egy nagy művelője lett volna. — Mikor gépeket mutattak neki, különösen elektromos gépeket, komoly, gömbölyű arca földerült és hangjában melegség csillámlott. Míg a szintársulat Nagyváradon volt, Andriškának akkor szerezték szülői a legnagyobb örömet, ha a szomszédos Rimanóczy-fürdő gépházába vitték el. Az apja vasesztergapadja előtt olyan igazi gyönyörűséggel állott el, ha valamit dolgozott rajta. S e közben folyton kérdezett és magyarázott. Sokszor olyan talpraesett mondásai voltak, hogy igazán eredeti megfigyelést árult el. Ha megkérdezték, mi lesz, öntudattal mondta a négyéves mechanikus: gépészmérnök. Tegnap délután temették a temető halottas házából, a hová még vasárnap vitték ki a kis érekkoporsót. A beszentelés után a kis koporsót Aradon a Nachtnébel Ödön családi sírboltjában helyezték el, a míg egészségügyi szempontból szabad lesz elszállítani Szabolcs megyébe Ujfehértóra, a hol Andriškát nagyapja mellé fogják örök nyugalomra elhelyezni. — A koszorúkkal ellepett kis koporsót sokan állották körül, igaz részvétellel osztozva a mélyen sujtott szülők fájdalmában, a kiknek most csak az a vigasztaló reménységük, hogy leánykájuk felépül. Örömmel halljuk, hogy az Andriška egyedül maradt testvérkéje jól van, napközben játszadozik és csak este van nagyobb láza. A szintársulat részvéte legkövetlenebb a gyászban, mely az igazgatót érte Aradon.

— **A rossz feleség.** Seprősi József rosszul választotta meo asszonyát. Nem az ő természetének megfelelőlge volt teremtve. Míg Seprősi csendes, nyugodt, pipogya ember volt: addig az asszony tüzrólpattant, kardos amazon vala, ki a saját fején hordta az ura kalapját. Munkástársai bosszantották is ezért eleget; mindég csipkedték, valahányszor erre csak alkalom kínálkozott. Nagyon elkeseredett volt ezért Seprősi. E hó 21-én azzal az eltökélt szándékkal ment haza lakására, hogy ha török-szakad, megmond mindent a feleségének, a mi csak a szívének fekszik. Az elhatározás nehéz volt ugyan, de a nyélbeütés még nehezebb. — Elszállani érezte bátorságát Seprősi, midőn az asszony szemébe nézett. Haragos villámok cikláztak onnan reája. De mikor eszébe jut az a sok csufolkodás, guny, a mivel a kollégák naponta illelik: megemberelte magát és így jól odamondogatót a menyecskének. Az kezdetben krétafehér lett, majd tüzpiros, míg végre a seprő után nyúlt és amugy magyarosan elhányta Seprősi József urat bátor szókimondásáért. Ennek a jelenetnek látható jele is maradt a férj homlokán. Ne tessék rosszat gondolni. Nem szarv, hanem egy mély seb alakjában. Seprősi szerint a nohár megtelt. A kin ily csufolságot elkövetett a felesége, annak nincs mit többé szeretni ezen a rongyos világon. Kiballagott tehát az erdő legészakibb részére és ott kiválasztott egy jó erős fát, a fára és nyakára zsineget kötött, így akarván megválni szégyenletes életétől. Már függött is a levegőben, midőn egy barátja személyében megjelent a nemtő, ki azután a madzagot elvágta és Seprősit haza kísérte.

— **Felülfizetések egy hálón.** A debreczeni szállodások, vendéglősök által 1898. évi márczius 3 án tartott táncvigalmon felülfizettek: Rosenberg József 2 frt, Nagy Ida ref. óvónő 2 frt, Ulmann Károly 2 frt, Sapsan István 2 frt, Janatka Alajos 2 frt, Békés Lajos 2 frt, Svéd Márton 2 frt, Grószmann Bertalan 2 frt, Weisz Endre 2 frt, Berger Kálmán 2 frt, Rosenberg Dezső 2 frt, Törő Imre 2 frt, Klein Jakab 2 frt, Stern Jakab 2 frt, Moskovics József Nagy Lajos, Nagy Jakab, Schöffner Géza, Szecsovics Ferencz, Fischer Adolf, Dézsi Lajos, Fejér Manó, Fejér Sándor, Krausz Károly, Aldási Mihály, Lám Sándor, özvegy Rochodi Györgyné, Horváth András, Rex József, Knöpfler Béla, Weisz Mátyás, Hankus Károly, Kiss Lajos, Dankó Mihály, Schwarcz Izsó, Steiner József, dr. Rózsa Mór, dr. N. N., Katz Lajos, Kaszás Ferencz, Blatner Gyula, Blatner Kálmán, Fehér Sándor, Kéki Sándor, Potyondi József, dr. Bruner Lajos, Csernák József, Kemény János, Sándor Ferencz, Reidi Antal, Hanna Ferencz, Oláh Károly tanácsnok, Kovács János, Márkus Miksa, Némethi Lajos, Privitzer József 2—2 frt, Kánzler Károly 1 frt 60 kr, Kalossa Adám, Bitus József, Kállay Ferencz, Miksa Béla, Steiner János, Groszmann Samu, Papp Lászlóné, Margitay Róza, Linbek Irma, Kozma Elek 150—150 kr, Simonffy István, Gáspár Imre, Riesz Lipót, Antal Vincze, Tóth Kálmán, Kovács Pál, Németh Gábor, Kovács Károly, Rosenberg Ernő, Várai József, Fisch József, Juhász Sándor, Csernák Jolán, N. N. Lengyel Illés, Steiner Izidor, Klein Józsefné, Schöpfer Ede, Schwartz Hermann, Tóth Imre 1—1 frt. (Folyt. köv.)

x **A Pénzügyi Utmutató** hiteles sorsolási szakközöny, naponkint kapható lapunk kiadóhivatalában és Mendelovits Lajos tőzsdéjében. Ára 3 kr. A Lendvay Sándor által szerkesztett „Pénzügyi Utmutató“-t a nagymélt. m. kir. belügyminiszter ur 1888. évi 32,495. számú körrendeletével mint hiteles sorsolási lapot és teljesen megbízható szakközönnyt, az összes törvényhatóságok pártoló figyelmébe, a nagymélt. m. kir. pénzügyminiszter ur 1889. évi 341. sz. határozatával, mint szakértelemmel és pontosan szerkesztett közönnyt a pénzügyi tisztviselők figyelmébe és a nagym. m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur 1892. év 11,043. sz. rendeletével a hazai közforgalmu vasutak figyelmébe ajánlotta.

TÁVIRATOK.

— A Debreczeni Ellenör saját tudósítójától. —

A tiz szobor.

Budapest, márczius 23. Hir szerint a tiz szobor közül háromra még június hónapban ki fogja írni a kultuszminiszter a pályázatot. A kormánynak az a terve, hogy a tiz szobor pályanyertes munkáit kiállíttatja a párisi kiállítás magyar osztályában.

Sikkasztó postamester.

Szikszó, márczius 23. Tarnóczy József enzei (Abauj) postamesterét amiért az Amerikából érkezett pénzes levelek tartalmát elsikkasztotta; állásától felfüggesztették.

A nyirbaktai zendülés.

Nyirbaktai, márczius 23. A nyiregyházi törvényszék kiküldöttéi Megyeri elnök Laksó bíró és Hrabovszky alügyész Nyirbaktán 35 szociálistát hallgattak ki azon zendülés ügyében, melyet a szociálisták csaptak, midőn társaikat erőszakkal kiszabadították a esendörök laktanyájáról. Az ez ügyben már elfogott és Munkácsra kísért szociálistákat Nyiregyházára szállították, hogy ott őket kihallgassák.

Irodalom és művészet.

* **A Pallas Nagy Lexikonának szerkesztősége** azzal a kérelemmel fordul az olvasókhoz, hogy a lexikon készülében levő pótkötete számára az immár kész I—XVI. kötetben netán észrevett hibák és hiányok jegyzékét hozzá (V. ker. Honvéd-utca 4. szám) beküldeni sziveskedjenek. A lexikon szerkesztősége nagyon kéri az ilyen észrevételek beküldését, hogy nevezze meg magukat, mert csak ez esetben adhatja meg nekik vagy kérheti tőlük, magán levélben, a sok esetben szükséges bővebb felvilágosítást.

* **Megjelent a „Pillangó“** című élel-
lap 8. száma a következő tartalommal:
Gyerek felfogás (kép). Helyesen sejt (kép).
Apró hirdetések (2 kép). Per procura (kép).
Kivágta magát (kép). Az okos Szultán
(kép). Cselédjeink (kép). Lici a politikus.
Báli beszélgetés (kép). A szerkesztőségben
(kép). Rettenetes (kép) Pénzügyi politika
(kép). Modern szökés (kép) Rövidlátó
(kép). Angol udvariasság (kép). A takarék-
kos háziasszony (kép). Metamorphosis
(4 kép). Fa és strucz (afrikai történet (4
kép). Biztosítás (kép). Moskovitz Abris
szomotori zsidóbíró adomái. A türelmes
(kép). A kópé (kép). Csere. Előkészület
(kép). Színész sóhaj (kép). Tiket Lajos
sportvigécz, sportszerű elmélkedései. Moder-
nyomor (kép). Gyermekek logika (kép). Ket-
tecskén (kép).

A „Pillangó“ kiállítása, képei és tar-
talma hétről-hétre gyönyörűbb, tehát leg-
jobban ajánlható. A „Pillangó“ szerkesz-
tősége és kiadóhivatala Budapesten, Teréz-
körtút 35. sz. alatt van. Előfizetési ára
negyedévre egy forint.

CSARNOK.

Lakodalom után.

— Olasz novella. —

Írta: **Neera.** 14.
(Folytatás.)

— Hogy vehetett az anyósom, az az
elővigyázó, okos asszony, ilyen fiatal
fruskát a házába, mint a milyen ez lehet-
ett akkor.

— Hány éves voltál Apollónia, mi-
dön ide jöttél szolgálatba?

— Nem tudom biztosan, ugy huszonöt-
huszonhat körül lehettem.

— Hisz akkor fiatal voltál.

Mártha nem akarta kimondani azt,
a mit gondolt és vizsga szemmel tekintett
a leány arcába, a ki nem látszott gya-
nura okot adni, de gyanúját nem lehetett
egykönnyen elcsitítani.

— Es nem jutott sohse eszedbe a
férjhezmenetel?

Ez a kérdés oly váratlan volt, hogy
Apollónia keze lehanyatlott és tátott szá-
jal, félig szégyenkezve, félig meglepetten
bámult rá, míg végre fejét csóválva, vissza-
helyezkedett előbbi térdelő helyzetébe és
nyugodtan kérde:

— Ki vett volna el?

Se keserűség, se harag, se irigység,
se teljesületlen sóhajításokon való gyász,
se sértett hiúság, semmi egyéb sem szólt
a szavaiból, csupán a tény egyszerű, nyu-
godt megállapítása.

Mártha, mint nő, a nővel szemben
nem vonhatta meg tőle csodálását.

— De hát, nem vagy te se sánta, se
csuf, se nyomorék és férjhez mehettél
volna ép ugy mint bárki más.

— Persze, hogy nem vagyok se
sánta, se pupos, de . . .

— Es ha nem is akart téged senki,
azért te mégis vágyódhattál volna a férj-
ezmenetelre.

Apollónia tagadólag rázta a fejét, a
nélkül, hogy felemelkedett volna térdelő
helyéből, de észrevevődött az rajta, hogy
magában kaczag.

— Nos?

— Nem, nem, nagyságos asszonyom,
ahhoz kettő kell, hogy ezt a vágyat tel-
jesítsük.

— De hát a vágy felébredhetett
benned.

— Minek? Hisz az hiábavaló volna.
Mártha meglepődött az egyszerű
leány okos felfogásán.

— Te erősféjű vagy, szólt nevetve.

— Igen, biz keménynek elég kemény
a fejem; szólt, bizonyítékul az öklével
ütögetve a fejét.

— És boldog vagy?

— Igen.

— Miért.

Apollónia egy perezig habozott, aztán
határozottan válaszolt:
— Boldog vagyok, mert egészséges
vagyok és tudok dolgozni.

Márta meglepetten nézett rá.
— No, hiába, még se találok a
kulesot. Ha a nagysága átkarja kutatni
azt a ládát, a lakatosért kell majd küldeni.

— Az nem sürgős. Pihend ki magad
egy perezig. Mit csináltál, mielőtt ide
jöttél? szolgáltál másutt. Az anyósom bi-
zonyosan ismert már előbb, különben nem
fogadott volna a házába.

— Persze, hogy ismert, még az
anyámat is ismerte, a kit még én magam
se ismertem.

— Hogy-hogy? nem ismerted az
anyádat.

— Nem, nagysád.

— Hát kinél voltál?

— Az apámnál.

— Egyedül?

— Egyesegyedül.

— Ki volt az apád?

— Mezei munkás.

— Te is kijártál dolgozni a mezőre?
— Persze, mikor még egy csöpp
gyerek voltam, iskolába jártam, de csak
két télen át, mert egy szomszédasszony
odaküldött a két leányával. Ha oszt haza-
jöttem, adott egy kis levest és én segí-
tettem neki a takarításban.

— Hát hol volt az apád?

— Napszámra járt, majd itt, majd
ott. Néha hazajött éjszakára, néha pedig
nem. Nyáron egész héten kimaradt és
csak vasárnap láttam.

— Es vasárnap?

— Hát biz akkor se sokat láttam
belőle, mert jobb szeretett a koresmá-
ban ülni.

— Hát mindig egyedül voltál. Nem
unatkoztál?

— Oh, arra nem értem rá soha.
Mikor a szomszédasszony elköltözött
és én már nem jártam az iskolába, volt
otthon elég dolgom, megágyazni főzni,
takarítani. Aztán könnyű napszámra men-
tem, hogy keressek valamit. Ünnepkor
olvastam néha.

— Igy hát egészben véve meglehe-
tős nyugalmas életet éltél.

— Igen, egy ideig.

— Es ha apád künn hált, egész
egyedül maradtál?

— Persze.

— Es nem féltél?

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

**A debreczeni Közgazdasági Bank Részvény-
társaság közlése.**
1898. márcz. hó 23-án.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%.	—	121.50	122.—
„ vasuti beruházásiköt. 4%.	—	122.—	123.—
„ koronajárdék 4%.	—	99.40	99.80
„ regále vált. köt. 4%.	—	100.60	101.35

Osztárak aranyjárdék 4%.	—	122.50	123.—
Egységes államkötvény 4 1/2%.	—	102.—	102.50
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	—	142.—	143.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	388.25	388.75
Osztárak hitelbank részvény	—	364.10	364.30
Magyaripar- és keresk. bank. r.	—	103.—	104.—

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogban 4%-os sorsj.	—	122.25	123.25
„ 3%-os	—	103.—	104.—
Osztárak földhitel sorsjegy 3 1/2%-os	—	119.50	120.50
Magyar vörös keresztsorsjegy	—	10.30	10.80
Osztárak	—	20.25	20.75
Olasz	—	11.90	12.40
Bazilika sorsjegy	—	6.70	7.20
Jó-sziv	—	3.80	4.20

Pénznomok:

Cs. és kir. arany	—	—	5.67	5.75
20 márkás arany	—	—	11.74	11.78
20 frankos arany	—	—	9.51	9.55
1 Sovereigns	—	—	12.04	12.08

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. márcz. 22-én.

Buzaüzletben ma szilárd irányzatban in-
dult meg a hangulat, azonban gyöngye volt a
kereslet, mérsékelt. Elkelt 18.000 mm. 5 kral
drágább áron.

Egyébb gabonaneműekben esekély volt
a forgalom változatlan áron.

Eladattak:

Buza. Tiszavidéki. 150 mm. 77-3k.	13.10
forinton, 150 mm. 76-5 k.	13.— forinton, 400
mm. 76 k.	13.10 forinton, 350 mm. 77 k.
12.90 frton,	940 mm. 73 k. 12.82 frton, mind
három hónapra.	

II. Határidő-üzlet.

Az irányzat esőndes volt s az árak tar-
tottak voltak, a forgalom mérsékelt volt.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	9.08 — 9.09
„ márcz.—ápr.	12.18 — 12.20
Rózs márcz.—ápr.-ra	8.53 — 8.55
Tengeri máj.—jun.-ra	5.36 — 5.38
Zab márcz.—ápr.-ra	6.53 — 6.55

Délután 4 órakor zárlat:

Buza tavaszra	12.22 — 12.23
„ őszre	9.08 — 9.10
Rózs tavaszra	8.55 — 8.57
Zab	6.53 — 6.54
Tengeri máj.—jun.	5.37 — 5.39
Repeze augusztusra	12.15 — 12.25

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyószám 172.

Bérlet szünet.

Ma szerdán, márczius hó 23-án:

Ujházy Ede vendégjátékaul bérletszünetben:

Constantin abbé.

Vigjáték 3 felvonásban.

Személyek:

Constantin abbé	—	—	Ujházy Ede.
Jean, keresztfia	—	—	Tanay F.
Lavardens Paul	—	—	Vidor D.
Le Larnac	—	—	Fenyéri M.
Bernard, kertész	—	—	Szentes J.
Scottné	—	—	Komjáthyné.
Miss Bettina, huga	—	—	Szabó Irma.
Lavardens grófné	—	—	F. Csígházy.
Paulina, az abbé gazdasszonya	—	—	Kiss Irén.

Holnap, csütörtökön, márczius hó 24-én:

„1848.“ Hadak utja.

Látványos történeti színmű 7 képben.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**

Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**

Bérekcsik dijszabályzata.

Table with columns for 'Két lovas' and 'Egy lovas'. It lists various services like 'I. Napszáma', 'II. Órasszáma', 'III. Egyes járatokért', and 'IV. Meghatározott járatok' with their respective prices.

500 FORINTOT

fizetek annak, ki a Bartilla-szájviz használata után újból fogfájást kap, vagy szájának szaga támad. Üvege 35 kr. Csomagolásért külön 10 kr. Bartilla A. örökösei E. Winkler Wien, 19/I. Sommergasse 1. Kapható Debreczenben: Mihalovits István gyógyszerésznél. Határozottan kérjünk Bartilla szájvizet. Hamisítások följelentésért jó díjazás adatik. 206-6-5

Gyékekények

kocsikra kubikosoknak vagy bármely használatra nagy mennyiségben is megrendelhetők az eredeti árban Lázár Gyula néptanító, a gyékény szövő napszámosok társaságának ügyvezetőjénél Nádudvaron.

Beocsini, Portlandt, Román cement és kőbányai disztégla gyári raktár.

Zsákonkénti és vagononkénti eladás. — Elismert legjobb cement. Csaó-, Kis-Szappanos-utca 407.

Stegmüller Árpád

építésznel. 262-15-3

Klein Vilmos

magkereskedő, Szatmárt. 262-3-3

Mire használható kiválóan

a Doering-féle, bagolylyal ellátott szappan? Ezen szappan a kicsinyek és legkisebbek kipróbált mosószere; a bőr ápolására legjobb miután tiszta és zsíradékud; a hölgyek előnyben részesítik — és azt százezren a használat által bizonyítják, — mert a szépséget megtartja, a bőr frissességét és gyöngességét megóvjá. Azért csak a Doering-féle bagolylyal ellátott szappant tessék a piperénél használni. 30 krért mindenütt kapható. 216 22-4

Megérkeztek * * * * *

a tavaszi idényre a legujabb bel- és külföldi

Női divat *

* ruhaszövetek

s nagy választékban kaphatók

Szabó Lajos Fiai

cégnél

Debreczen, Rózsa-tér.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1897. október hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen—Budapest (M. áll. v.-tól.)

Table with columns: 'Debreczenből indul', 'Vonat', 'Érkezik'. It lists train schedules for various routes including Debreczen-M. Sziget, Debreczen-Szerencs, Debreczen-Füzes Abony, Debreczen-Nagy-Léta-Vértess, Debreczen-Büd-Szt-Mihály-Tisza-Lök, and Budapest-Debreczen.

* Minden kedden ** Csak Tisza-Füze

Budapest—Debreczen

Table with columns: 'Debreczenbe érkezik', 'Vonat', 'Indul órdan'. It lists train schedules for various routes including Debreczen-M. Sziget, Szerencs-Debreczen, Nagy-Léta-Vértess-Debreczen, Bud-Szt-Mihály-Tisza-Lök-Debreczen, and Füzes Abony-Debreczen.

* Csak P-Ladányig. ** Csak Szatmárcsól. *** Csak Óha-Kőcsa.

A Mauthner-féle

hirneves

konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett

medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb

fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók. 186

A Budapesten Andrassy-ut 23. szám alatt létező Mauthner Ödön cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve-ábrával és a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.